

ment at ville gaa op til 6,000 Kr., ligesom jeg ogsaa henstillede at gaa ned til 50 pCt. for de mindre Ejendomme. Men det ærede Udvalg har imidlertid ikke ment at kunne gaa længere ned for Haandværkeres og næringsdrivendes Vedkommende end dertil, at de, som kun drive deres Haandværk ved egen Hjælp, kunne komme ind under den faldende Skala, altsaa faa Nedslag i Vurderingssummen til Ejendomsskyld, hvorimod andre Haandværkere og næringsdrivende ikke komme ind derunder. Jeg ser i Betænkningen, at Udvalget mener, at dette er i Analogi med den Lov, som udkom for 2—3 Aar siden om Fritagelse for mindre Haandværkere for Bygningsafgift. Naar man nu skal til at gaa over til Ejendomsskyld, synes jeg ikke, man bør tage Forbillede af en saa gammel og forældet Grundskat som Bygningsafgiften. Det maa indrømmes, at denne Lov var et Fremskridt, men det indrømmedes ogsaa fra alle Sider, at det var et mangelfuldt Fremskridt. Man kunde ikke faa det, som man ønskede, og det af den Grund, at Bygningsafgiften var et saa indviklet Lovarbejde i det hele taget, at ingen kan finde Rede i det, og at det derfor var meget vanskeligt at stille Ændringer dertil. Naar der nu her af Udvalget foreslaas, at det kun skal være Haandværkere uden fremmed Hjælp og Arbejdere, som skulle have Fradrag, medens de derimod, naar de have Læringer eller anden Medhjælp, skulle betale denne Afgift uden Fradrag, saaledes som det er foreslaaet for Landbruget, vil det egentlig betyde, at de beskattes efter Folkehold. Grundskatten sættes efter Folkehold. Man siger, at de, der have en Ejendom til 2,000 Kr.s Værdi og ikke have Folkehold, kunne faa et Nedslag af 50 pCt., men have de Folkehold, skulle de op til det dobbelte i Skat til Stat og Kommune. Det blev af den ærede sidste Taler fremhævet, hvilken stor Skat det egentlig vil blive for disse smaa Haandværkere og næringsdrivende, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Regnestykke, jeg fremsatte ved 1ste Behandling for at vise, at de i de fleste Tilfælde vilde komme til at svare mere Skat, end de hidtil have gjort. Alle vare dog enige om, at de gennem deres Bygningsafgift kom til at svare for megen Skat, idet Bygningsafgiften er en Skat, der vender den tunge Ende nedad og rammer særlig Ejendomme op til 8,000 Kr., hvorimod den giver Lettelse for de store Fabrikker, som kun betale ubetydeligt i Skat. Nu var der jo ikke Mening i at komme hjem og sige, at vi have taget

de gamle Grundskatter bort, men lagt en ny Grundskat paa, som er lige saa stor for de næringsdrivendes Vedkommende. Der er ikke taget Hensyn til Folkehold og Formue for Landbrugets Vedkommende, men for Haandværkerne skal der tages Hensyn til begge Dele. Der skal man kunne taale at betale, og saa lægger man Grundskatten paa dette Grundlag. Jeg tror, man har et forkert Syn paa dette Omraade, og der vil uvilkaarlig stille sig mange Vanskeligheder i Vejen for at føre dette igennem. Der staar i Forslaget, at det er Meningen, at de Folk, der betragtes som Arbejdere og Haandværkere uden fremmed Hjælp, kunne komme ind under dette skatteprocentvise Afslag. Men hvordan vil det egentlig blive? Man vil der komme til det samme som over for Bygningsafgiften, hvor man allerede har faaet en Masse Resolutioner, ministerielle Skrivelser og Domme for at forklare, hvad der egentlig er Lov. Her vil man komme i et lignende Tilfælde. Jeg skal fremdrage et Par Eksempler. Man har mange Steder ude paa Landet Enker, som ernære sig ved Udsalg for en Bager, et Slagteri, lidt Synning osv., hvad der dog ikke giver tilstrækkeligt til, at de kunne ernære sig derved alene; de maa saa ofte en lille Tid ud og gaa en Husmoder til Haande eller lignende. Kan nu en saadan Enke faa Nedslag paa sin Ejendom eller ej, eller kommer hun ind blandt de Arbejdere, som ikke kunne faa det? Af den Slags Forespørgsler vil der blive uendelig mange. Man har Haandværkere, der sidde med Jord, hvoraf de have en betydelig Indtægt, og som ogsaa have særlig Indtægt af deres Haandværk. Skulle deres Ejendomme nu beskattes efter deres Værdi som Landbrug eller efter Haandværket som Haandværk og Industri, saa at de ikke kunne faa Afslag? Der vil deraf komme en Masse Forespørgsler til Ministeriet, og det vil afføde en Masse ministerielle Resolutioner til Klaring af disse Punkter. Man skal nu huske paa, at der vel kan være Haandværkere, hvis Ejendoms Værdi gaar op til 6,000 Kr., og som dog kunne komme ind under dette Afdrag, der var foreslaaet; og det skønt de ere velstaaende Mænd, og det er rigtigt, men hvis de have Formue og stor Indtægt, faa de jo Formue- og Indtægtsskat ved Siden af. De ville derfor blive ramte forholdsvis haardt gennem Ejendomsskylden, idet netop disse Haandværkere maa have større Lokale til at drive Haandværket. Derved udvide de deres Ejendom, og derved faa de større,